Dimarts 1 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 6,7-15): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «I quan pregueu, no vulgueu parlar molt, com els gentils, que pensen que seran escoltats per les seves moltes paraules. No us hi assembleu, doncs, perquè sap prou bé el vostre Pare de què teniu necessitat abans que vosaltres li ho demaneu.

Vosaltres, doncs, heu de pregar així: Pare nostre, que estàs en els cels, sigui santificat el teu Nom, vingui el teu regne, faci's la teva voluntat com en el cel també a la terra. Dona'ns avui el nostre pa de cada dia, i perdona'ns les nostres culpes com nosaltres perdonem els nostres deutors, i no ens deixis caure en temptació, ans deslliura'ns del Maligne.

Perquè si perdoneu als altres les seves faltes, també us perdonarà a vosaltres el vostre Pare celestial. Però si no perdoneu els altres, tampoc el vostre Pare no us perdonarà les vostres faltes».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I quan pregueu, no vulgueu parlar molt; sap prou bé el vostre Pare de què teniu necessitat»

Mn. Joaquim FAINÉ i Miralpech
(Tarragona, Espanya)

Avui, Jesús —que és el Fill de Déu— m'ensenya a mi a comportar-me com un fill de Déu. Un primer aspecte és la confiança quan parlo amb Ell. Però el Senyor ens adverteix: «No vulgueu parlar molt» (Mt 6,7). I és que els fills, quan parlen amb el seus pares, no ho fan amb raonaments complicats, ni dient moltes paraules, sinó que amb senzillesa demanen tot allò que necessiten. Sempre tinc la confiança de ser escoltat perquè Déu —que és Pare— m'estima i m'escolta. De fet, pregar no es informar a Déu, sinó demanar-li tot el que necessito, ja que «bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu» (Mt 6,8). No seré bon cristià si no faig oració, com no pot ser bon fill qui no parla habitualment amb el seus pares.

El Parenostre és l'oració que Jesús mateix ens ha ensenyat, i és un resum de la vida cristiana. Cada

vegada que reso al Pare nostre em deixo portar de la seva mà i li demano allò que necessito cada dia per a esdevenir millor fill de Déu. Necessito no només el pa material, sinó —sobretot— el Pa del Cel: «Demanem que mai no ens falti el Pa de l'Eucaristia». També aprendre a perdonar i ser perdonats: «Per a poder rebre el perdó que Déu ens ofereix, adrecem-nos al Pare que ens estima», diuen les fórmules introductòries al Parenostre de la Missa.

Durant la Quaresma, l'Església em demana d'aprofundir en la pregària. «La pregària, el col·loqui amb Déu, és el bé més alt, perquè constitueix (...) una unió amb Ell» (Sant Joan Crisòstom). Senyor, necessito aprendre a pregar i treure'n conseqüències concretes per a la meva vida. Sobretot per a viure la virtut de la caritat: l'oració em dóna forces per viure-la cada dia millor. Per això, demano diàriament que m'ajudi a disculpar tant les petites molèsties dels altres, com perdonar les paraules i actituds ofensives i, sobretot, a no tenir rancúnies, i així podré dir-li sincerament que perdono de tot cor els meus deutors. Ho podré aconseguir perquè m'ajudarà en tot moment la Mare de Déu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Quina oració més espiritual pot haver-hi que la que ens va ser donada pel Crist, per qui ens va ser també enviat l'Esperit Sant? I quina pregària més veritable davant del Pare que la que va brollar de llavis del Fill?» (Sant Cebrià)

- «El “Parenostre” comença amb un gran consol: podem dir “Pare” perquè el Fill és el nostre germà i ens ha revelat el Pare; perquè gràcies al Crist hem esdevingut novament fills de Déu» (Benet XVI)

- «Podem invocar Déu com a “Pare” perquè ens és revelat pel seu Fill fet home i perquè el seu Esperit ens el fa conèixer. En allò que l’home no pot concebre, ni els poders angèlics entreveure, i és la relació personal del Fill envers el Pare, l’Esperit del Fill ens hi fa participar, a nosaltres que creiem que Jesús és el Crist i que hem nascut de Déu» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.780)